

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/96/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217200969
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4217200969.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti povinnému: N. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., C. XXX/XX, o vymoženie 103,26 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 23. novembra 2020 č. k. 10Er/50/2017-59 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. do dňa 01. 12. 2016 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 243h ods. 1, § 44 ods. 2, Exekučného poriadku, § 52 ods. 1, 3, a 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 73 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a uviedol, že oprávnený sa návrhom spísaným vo forme zápisnice u súdneho exekútora dňa 01. 12. 2016 domáhal u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky proti povinnému vo výške 103,26 eura s príslušenstvom a trov exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSpA 09421/16, zo dňa 09. 06. 2016. Dňa 23. 01. 2017 doručil súdny exekútor súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s prílohami. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený, a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej (resp. platnej) rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky) tak, ako to vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2011, zo dňa 13. 10. 2011. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súdy v exekučnom konaní nepreskúmajú vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizujú svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, a to z ustanovenia § 44 EP, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Súd prvej inštancie preskúmal zmluvu o pôžičke zo dňa 26. 03. 2007 uzavretú medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným, dohodu o uznaní záväzku zo dňa 23. 04. 2013 a rozhodcovskú zmluvu zo dňa 23. 04. 2013. Z článku 3. predloženej rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; b) pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (bod 3.1 rozhodcovskej zmluvy). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 3.1. článku zmluvy na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto

rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu (bod 3.2 rozhodcovskej zmluvy). Oprávneným predložená zmluva o pôžičke zo dňa 26. 03. 2007 založila záväzkovo-právny vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného, ktorý pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a povinným, ktorý pri jej uzatváraní nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Právny predchodca oprávneného teda pri uzatváraní predmetnej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a povinný ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 3 a ods. 4 OZ). Vzhľadom na uvedené skutočnosti, je potom nesporné, že záväzkový vzťah založený na základe predkladanej zmluvy je záväzkovým vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda je potrebné ho posudzovať i v kontexte ustanovení o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu. Z listín predložených oprávneným ďalej vyplynulo, že oprávnený uzavrel s povinným rozhodcovskú zmluvu dňa 23. 04. 2013, t. j. v rovnaký deň ako oprávnený s povinným uzavreli dohodu o uznaní záväzku. Je nepochybné, že dohoda o uznaní záväzku je formulárový dokument, ktorého cieľom je dosiahnutie uznania záväzku, a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na zaplatenie dlžnej sumy, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou zmluvou, ktorá je spotrebiteľovi predkladaná spolu s ďalšími listinami. Z jeho obsahu je zrejmé, že ide o formulár, ktorý oprávnený používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov, avšak rozhodne nie je v záujme dlžníka predĺžiť plynutie premlčacej lehoty, prípadne súhlasiť s rozhodcovským konaním, nakoľko takto by si významne zhoršil postavenie, čo je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa. Takisto aj rozhodcovská zmluva, ktorú predložil oprávnený povinnému, bola uzavretá vo formulárovej podobe, jej obsah povinný nemohol ovplyvniť, pretože celý obsah zmluvy bol už predtlačенý s tým, že v jej záhlaví boli doplnené iba osobné údaje. Oprávnený mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu a spotrebiteľ (povinný) týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa (oprávneného) na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa si vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá - ktorá voľba konkrétne znamená. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z obsahu spisu nevyplýva, že by v rámci kontraktácie príslušný zamestnanec oprávneného s odbornou starostlivosťou najprv poučil povinného a nechal mu priestor na rozhodnutie a voľbu. Predtlačенé poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o rozhodcovskom konaní súd prvej inštancie nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov takéhoto konania. Možnosť výberu spôsobu riešenia sporu povinným napriek bodu 2. a 3. rozhodcovskej zmluvy považuje súd prvej inštancie len za zdantlivú. V prevažnej väčšine sporov zo spotrebiteľských zmlúv je možnosť výberu na strane žalobcu - veriteľa, pričom dlžník ako spotrebiteľ v zásade žalobu nepodáva. Spotrebiteľ teda nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, čo považuje súd za nekalé dojednanie o možnosti riešenia sporov. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Vychádzajúc z uvedeného je potom potrebné účastníkmi uzavretú rozhodcovskú zmluvu považovať za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov predmetnú rozhodcovskú zmluvu súd prvej inštancie vyhodnotil ako neprijateľnú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom. Vzhľadom na to, je možné vychádzať z toho, že ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho, alebo z hľadiska materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a následné zastavenie exekučného konania, a preto súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie a uviedol, že pri uzatváraní spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy (ďalej len „rozhodcovská zmluva“) s povinným postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. Uviedol, že v zmysle § 3 ZSRK je rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, čím je tak obsahovo, ako aj formálne oddelená od dohody o uznaní záväzku

a o úhrade pohľadávky v splátkach. Povinný rozhodcovskú zmluvu podpísal sám a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené uzavretie dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach. Listina s názvom spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy. To znamená, že spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Súd prvej inštancie takýmto rozhodnutím absolútne popiera slobodnú vôľu zmluvných strán a autoritatívne, bez náležitého preskúmania skutkových okolností daného prípadu uzavrel, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, na podklade ktorej veriteľ - dodávateľ iniciuje voči spotrebiteľovi rozhodcovské konanie a ktorá nebola dojednaná individuálne, sa považuje za neprijateľnú (nekalú) podmienku v spotrebiteľskej zmluve a z tohto dôvodu za absolútne neplatnú. Povinný mal možnosť si rozhodcovskú zmluvu v pokoji prečítať, porozumieť jej obsahu a v prípade, ak mal záujem uzatvoriť zmluvu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou súhlas svojím podpisom a odovzdať veriteľovi, čo aj urobil. Povinný mal však zároveň možnosť ju aj odmietnuť, nepodpísať a neodovzdať ju podpísanú veriteľovi, ak s jej obsahom nesúhlasil. Bol názoru, že závery o nedostatku vedomostí a vôle povinného urobiť vyhlásenia obsiahnuté v rozhodcovskej zmluve sú bez náležitého preskúmania vôle zmluvných strán a okolností uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy vylúčené a nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2019, sp. zn. III. ÚS 438/2018. V súvislosti s úvahami súdu prvej inštancie o tom, že rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, poukázal na ustanovenie § 3 ods. 6 ZSRK, v zmysle ktorého „spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd“. Uvedené len potvrdzuje, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na uvedené, je zrejmé, že si splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy v zmysle zákona za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Takýto postup súdu je neakceptovateľný a nepripustný. Ďalej zastal názor, že rozhodnutie exekučného súdu je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia. Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na samostatnom dokumente a vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie MS SR podľa ustanovení ZSRK. Na základe vyššie uvedeného preto navrhol, aby súd prvej inštancie napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie, resp. uznesenie zmenil a ďalej konal o návrhu na výkon exekúcie.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti (363 CSP), viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

4. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 1. decembra 2016, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, IČO: 45744971, sp. zn. SRSAspA 09421/16 zo dňa 9. júna 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 31. októbra 2016 a vykonateľnosť dňa 3. novembra 2016. Súčasťou súdneho spisu je o. i. zmluva o pôžičke č. 11171459 uzatvorená medzi právny predchodcom oprávneného a povinným dňa 26. marca 2007 (ďalej len „zmluva o pôžičke“), podmienky k zmluve o úvere, dohoda o uznaní záväzku uzavretá medzi oprávneným a povinným dňa 23. apríla 2013 (ďalej len „dohoda o uznaní záväzku“), rozhodcovská zmluva uzavretá medzi oprávneným a povinným dňa 23. apríla 2013 (ďalej len „rozhodcovská zmluva“), dotazník zo dňa 23. apríla 2013, oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu (§ 73 ods. 8 zák. č. 335/2014 Z. z.) zo dňa 11. januára 2016, pokus o zmier zo dňa 11. januára 2016, výzva na označenie stáleho rozhodcovského súdu - upozornenie na výšku nesplatených pohľadávky a výzva na jej úhradu zo dňa 24. novembra 2015, výzva na označenie stáleho rozhodcovského súdu (§ 73 ods. 8 zák. č. 335/2014 Z. z.) zo dňa 24. novembra 2015 s doručenkou, zmluva o postúpení pohľadávok medzi Consumer Finance Holding, a. s. a EOS KSI Slovensko, s. r. o. zo dňa 15. októbra 2012. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

5. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca

2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

8. Podľa § 391 ods. 1 a 2 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

10. Podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t. j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

12. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami a to, či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t. j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

13. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

14. Nemožno preto konštatovať, že by súd prvej inštancie ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvavej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvanej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej zmluvy súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

15. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie právny vzťah medzi (právnym predchodcom) oprávneným a povinným správne vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, ktorý požíva osobitú mieru právnej ochrany.

16. Zo súdneho spisu nesporne vyplýva, že povinný s oprávneným dňa 23. apríla 2013 uzatvoril dohodu o uznaní záväzku, v rámci ktorej povinný uznal, čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči oprávnenému, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a. s. č. 3518769 zo dňa 23. marca 2007. Povinný dňa 23. apríla 2013 vyplnil dotazník, v rámci ktorého mohol prejavíť svoju slobodnú vôľu a slobodne sa rozhodnúť či má vôľu pristúpiť k uzavretiu rozhodcovského konania na základe rozhodcovskej zmluvy. Povinný v zmysle predmetného dotazníka vyjadril individuálnym spôsobom súhlas, že mu boli vysvetlené podmienky rozhodcovského konania, najmä výška súdneho poplatku, zásada písomnosti konania, možnosti preskúmania rozhodcovského rozsudku, možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť, a že je ochotný v prípade nesplnenia svojho záväzku podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Rovnakým spôsobom v predmetnom dotazníku prejavil súhlas s uzavretím rozhodcovskej zmluvy, pričom v závere predmetného dotazníka obdobným spôsobom prehlásil, že predmetný dotazník vyplnil dobrovoľne a pravdivo, podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, čo potvrdil svojím podpisom. Povinný dňa 23. apríla 2013 uzatvoril s oprávneným rozhodcovskú zmluvu č. 2550974. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že povinný ju podpísal v čase, kedy už existoval jeho záväzok. Okrem toho z rozhodcovskej zmluvy v bode 4. explicitne vyplýva poučenie o rozhodcovskom konaní, čo legitimizuje aj samotný fakt, že povinný v dotazníku slobodným individuálnym spôsobom deklaroval, že mu boli riadne vysvetlené podmienky

rozhodcovského konania a z toho dôvodu sa odvolací súd nemôže stotožniť s názorom súdu prvej inštancie v tom, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej zmluve.

17. Okrem vyššie uvedeného odvolací súd v tomto smere uvádza, že z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spotrebiteľ mal možnosť od tejto zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu. Navyiac, v nadväznosti na povinným vyplnený dotazník je zrejmé, že tento svojou vôľou explicitne vyjadril, že rozhodcovskú zmluvu chce uzavrieť, ako i to, že v prípade nesplnenia záväzku je ochotný sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská zmluva bola taktiež podpísaná obidvoma zmluvnými stranami. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na platnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v súlade so zákonom a mohol byť spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia sa môže v rámci exekúcie domáhať. Z uvedeného dôvodu bude povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní posúdiť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul v intencii ust. § 44 a nasl. Exekučného poriadku v príslušnom znení a o tejto žiadosti v primeranej dobe rozhodnúť.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), v ktorom je súd prvej inštancie právnym názorom vyššie vysloveným viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).